Exposició

La mostra 'Treballs' de Carles Guerra, una reflexió sobre la productivitat

L'artista exposa al centre d'art Lo Pati peces produïdes durant els anys 90 a Amposta, al taller de fusteria del seu pare

MARIA NOCHE BO
AMPOSTA

Carles Guerra exhibeix a Lo Pati, Centre d'Art Terres de l'Ebre, la mostra 'Treballs' formada per un conjunt de peces produïdes a principis dels anys 90 i que ara cedeix al centre. «Més que una exposició diria que és com una reunió de materials i de peces produïdes en aquell temps molt prop de Lo Pati, concretament al taller de fusteria del meu pare».

Es tracta d'algunes de les últimes peces que l'artista va crear per ser exposades, pertanyents cada una a diferents mostres, que es reuneixen ara amb la intenció de reflexionar sobre el món del treball.

«Són peces que no busquen tenir elles mateixes un significat propi, sinó que són el reflex d'unes condicions de treball en un taller, unes condicions més industrials de les que es donen en un estudi de pintor i que, al final, lo que creen és un ambient conjunt per parlar de què és el treball, com s'ha transformat, quines són les diferents accepcions de treball, etc.», explica Guerra.

L'exposició s'inaugurarà aquest proper dissabte, dia 17 de novembre, a les 20.00 h, i es podrà visitar al centre fins al dia 20 de gener. Després, aquestes peces quedaran integrades al fons de Lo Pati.

Segons apunta Guerra, la donació d'aquestes peces té un gran pes significatiu per a ell perquè suposa integrar-les en un fons creat al territori, a Amposta. «Jo vaig créixer amb molt poques referències artístiques, i voldria destacar lo significatiu que és per a mi reunir aquestes peces i integrar-les al centre», destaca l'artista.

Lo Pati

El centre d'art Lo Pati té una simbologia molt especial com a lloc. És just l'espai on l'artista va créixer de petit, ja que és on abans estava ubicat el col·legi Miquel Granell, on ell va estudiar.

De fet, a l'exposició, juntament amb les peces i instal·lacions creades, hi ha un mural negre tacat de pilotades verd fluorescent per recordar aquell Carles Guerra que donava cops de pilota contra les parets del carrer on vivia. L'artista explica que aquesta obra la va crear amb l'ajuda del seu fill.

Entre les peces recuperades hi ha dues plataformes de fusta damunt les quals reposa un vidre amb un gran esclat de gotes de tinta negra que simula l'aura pròpia dels objectes sagrats. Es tracta d'una referència clara a l'estada de l'artista a la Rússia de la Perestroika, on va visitar una església on en lloc d'icones sagrades hi havia màquines i estadístiques. «Era la sacralització del treball del món soviètic», apunta.

També hi ha una referència explícita a un grup de rock local, Atzucat, integrat pels germans Porres, que permet lligar aquest context local i laboral amb l'explotació comercial de la imatge de la joventut.

Als anys 90 és quan Guerra va deixar enrere la seua identitat de pintor plàstic per explorar altres terrenys també lligats a l'art contemporani com la docència, la recerca o la gestió cultural.

De fet, ha estat al capdavant d'alguns dels principals equipaments culturals del país: actualment de la Fundació Tàpies, on és el director, i anteriorment de la Virreina o el MACBA.

L'exposició d'ara, amb peces i instal·lacions que mai no s'havien exposat juntes, recupera en gran part aquesta reflexió dels anys 90 de Guerra sobre el món del treball i, alhora, li serveix per posar valor la condició local de les seves obres.

A dalt es pot veure l'artista amb el mural de pilotades de pintura al seu darrere. A baix una imatge general de la mostra. FOTO: JOAN REVILLAS

Anys 90
Trajectòria vital i artística

● Aquesta exposició li ha servit a Guerra per fer autoanàlisi personal i recuperar un moment clau de la seua trajectòria vital i artística. L'obra guarda una part sentimental important, ja que la seva tornada a Amposta als anys 90 va ser, en part, una excusa per treballar braç a braç amb el seu pare.